

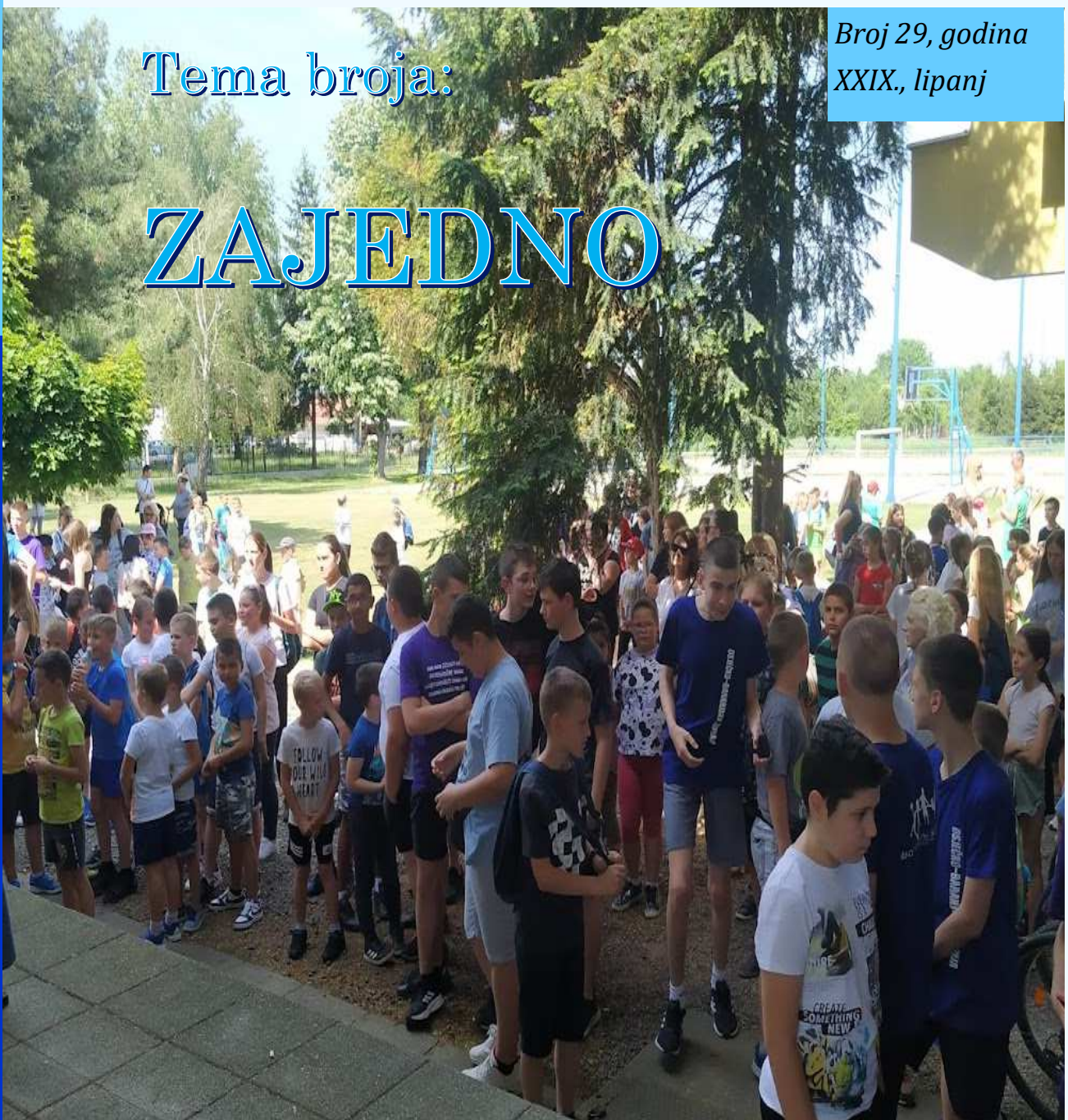
ŽUBOR

Školski list OŠ Bratoljuba Klaića

Tema broja:

Broj 29, godina
XXIX., lipanj

ZAJEDNO

IMPRESUM :

UREĐUJU :

učenici novinarske skupine s učiteljicom Tajanom Domanovac

ZA IZDAVAČA :

**Ante Lovrinčević, ravnatelj
Osnovna škola Bratoljuba Klaića,
Bizovac
Ulica dr. Franje Tuđmana 1
31 222 Bizovac**

IZDAVAČ :

**Osnovna škola Bratoljuba Klaića,
Bizovac
tel. 031/675-688
e-mail: tajnistvo@os-bklaica-
bizovac.skole.hr**

FOTOGRAFIJE :

**novinari
učenici-vanjski suradnici, učitelji
razredne nastave
REDAKCIJA ŠKOLSKOG LISTA:
Lea Šokman
Josipa Kenfelja
Ivana Pintar
Rea Tubić
Matea Harkanovac**

VANJSKI SURADNICI :

**Učitelji i učenici razredne nastave
Školska knjižničarka**

GLAVNA UREDNICA :

Ema Osrečak

ODGOVORNA UREDNICA:

**Tajana Domanovac, profesorica
hrvatskog jezika**

U OVOM BROJU PROČITAJTE:

IZLET UČITELJA.....	3
DANI KRUHA.....	5
TERENSKA NASTAVA.....	7
HUMANITARNE AKCIJE.....	13
INTERVJU S GLUMCEM.....	17
ETWINNING PROJEKT.....	18
MLADI TALENTI.....	20
ZELENE STRANICE.....	22
DAN PLANETA ZEMLJE	
DAN VODA	
MALI EKOLOZI	
ISTRAŽIVANJE:	
DRUŠTVENE MREŽE.....	27
FESTIVAL ZNANOSTI.....	30
NATJECANJA.....	32
KNJIŽEVNI PODLISTAK.....	37
LIKOVNI KUTAK.....	44
DAN ŠKOLE.....	45
RASTANAK S OSMAŠIMA.....	47
STRIPOVI.....	49

RIJEČ UREDNICE:

Nakon dvije godine stanke napokon je izašao naš školski časopis Žubor. Iza nas su dvije neobične godine koje su nam promijenile gledanje na svijet. Sve se promijenilo, novo je postalo normalno zbog svima već znanih razloga. Iskusili smo dugotrajni štrajk i nastavu na daljinu koja je većini bila naporna, mada su je i neki s oduševljenjem dočekali. Najteže nam je palo što se nismo mogli slobodno kretati, nismo išli na izlete, terenska nastava bila je odgođena, maske... no na sreću, sve se počelo vraćati u normalu. Tako smo za ovaj broj prikupili izvještaje s izleta, terenske nastave, Dana škole, raznih školskih događanja. U ovom broju možete pročitati i ponešto i iz prošle školske godine (Lea Š. na državnom natjecanju), zatim o projektu eTwinning u četvrtom razredu, a nismo izostavile niti sportske rezultate te rezultate iz znanja. Proveli smo i istraživanje o korištenju društvenih mreža iz kojeg smo zaključile da su društvene mreže popularne među svim generacijama i postale su sastavni dio našeg života. Je li to možda povezano sa slabijim rezultatima u znanju?!

Lipanj je i nastava se bliži kraju pa se nadam da ćete rado pročitati i ovaj broj časopisa Žubor i upoznati se s radom i aktivnostima naših učenika.

Pozivam i sve zainteresirane i sklone istraživanju i pisanju da nam se pridruže sljedeće školske godine!

Ema Osrečak

„Smisao života je naći svoj dar. Svrha života je upotrijebiti ga za dobro drugih.“ (Pablo PICASSO)

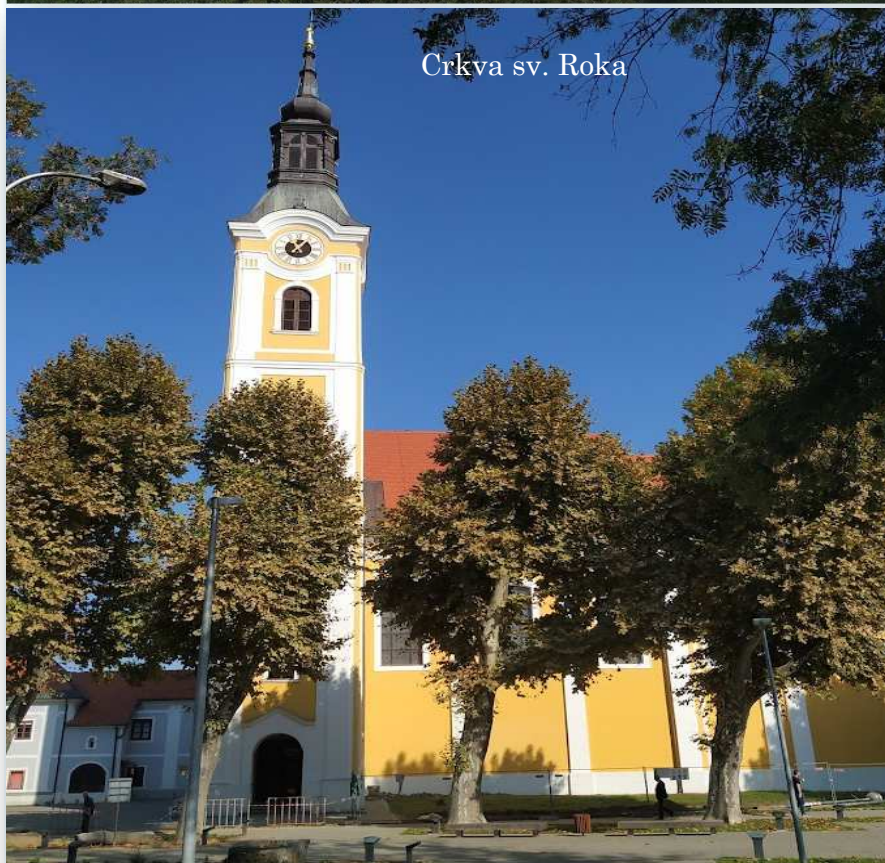
Prekrasan dan s prekrasnim ljudima i gradić koji nas je ugodno iznenadio svojim znamenitostima. Naslovna poruka pohvala je svim učiteljima jer oni to i čine.

Izletom u Viroviticu djelatnici naše škole obilježili su Dan učitelja. Prekrasan grad znamenite prošlosti i predivan sunčani dan ostavili su nam svima lijepe dojmove. Nakon razgledavanja crkve sv. Roka obišli smo Gradski muzej Virovitica u velebnom Dvorcu Pejačević. Na putu za imanje Višnjicu, gdje smo imali organiziranu večeru, skrenuli smo do Suhopolja u obnovljeni *Dvorac Janković* u kojem smo na modern i zabavan način saznali zanimljivosti o povijesti ovog mjesta, dok smo u perivoju istraživali tajne dvorca pomoću QR točaka i tableta te se tako virtualno vratili u prošlost. U spomenutoj Višnjici druženje je potrajalo u ugodnom i zabavnom raspoloženju uz prvoklasne kulinarske specijalitete, tamburice i ples, a nastavilo se i u autobusu na povratku kući.

Tekst i fotografije:
Tajana Domanovac

Obnovljeni Dvorac Pejačević i perivoj

Crkva sv. Roka

U dvorištu samostana sv. Roka

U Gradskom muzeju

Portal most - prolaz iz „stare“ Virovitice u novu, urbanu

Virovitica je u povijesti bila poznata i kao „mala Venecija“ sa čak 16 mostova u samom centru grada. U sklopu obnove dvorca izgrađeno je 5 drvenih mostova, a svaki ima svoju priču.

Dvorac Janković u Suhopolju

MISE ZAHVALNICE U BIZOVCU I CRETU

U crkvi sv. Mateja prve nedjelje u listopadu održava se misa zahvalnica. Toga dana zahvaljujemo Bogu za sve plodove zemlje. Za tu su se prigodu učenici naše škole odjenuli u narodne nošnje i sudjelovali u procesiji prinosa darova. Taj dan smo molili molitve zahvale Bogu za sve što nam je darovao ove godine. Crkva je bila ukrašena raznim plodovima i narodnim rukotvorinama, kao što su peškiri i ponjave. Zbor je pjevao prigodne pjesme.

U nedjelju 3. listopada 2021. godine i u Cretu je održana misa zahvalnica. Svečanom danu pridonijele su narodne nošnje koje su se s ponosom nosile, a posebno su se isticala djeca. Zahvalili smo se redom za zemlju, cvijeće, voće, povrće, vino, vodu, kruh.

Tekst i fotografije:
Ema Osrečak
Josipa Kenfelja

Svake prve nedjelje u listopadu održava se misa zahvalnica za plodove zemlje.

Dani kruha u trećem razredu

Iako zbog pandemije ni ove školske godine nisu održani zajednički tradicionalni Dani kruha, učenici trećeg razreda s učiteljicom Romanom Žužić potrudili su se i pripremili zajedno s roditeljima razne pekarske proizvode. Svoje delicije su donijeli u razred, a učenica **Katalea** napisala je prigodnu pjesmu:

Dani kruha

Stigli su dani kruha,
i svi smo radosna duha.

Kada kruh izvadimo iz
topele pećnice,
volim jesti njegove slatke
hrskave korice.

Miris toplog kruha,
kuhinjom se širi,
i sve se u kući smiri.

Posjet učenika osmih razreda Vukovaru „Grad - to ste vi.“

Učenici osmih razreda naše škole već tradicionalno sudjeluju u projektu „Posjet učenika osmih razreda Vukovaru“. Ove smo školske godine posjetili Vukovar 19. listopada 2021. s razrednicima Mariom Fišerom i Markom Teskerom. Iz Bizovca smo krenuli u 7.00 sati, a u Vukovar smo stigli u 7.45 sati. Kada smo stigli, doručkovali smo u vojarni te krenuli u obilazak i vidjeli vozila, slike, oružje, obuću te odjeću nastalu tijekom Domovinskog rata. Zatim smo poslušali predavanje te nakon toga zapalili svijeće i pomolili se na Memorijal-

nom groblju žrtava iz Domovinskog rata; pomolili smo se za sve branitelje koji su poginuli i nestali tijekom Domovinskog rata. Zatim smo posjetili Spomen dom hrvatskih branitelja te nakon toga krenuli na Ovčaru gdje smo se pomolili te zapalili svijeću. Sljedeća destinacija bila je Trpinjska cesta koja se još zove „groblje tenkova“ gdje smo poslušali predavanje. Nakon toga krenuli smo u crkvu svetog Filipa i Jakova te poslušali propovijed fra Josipa Poleta. Zatim smo se opet vratili na ručak u vojarnu te krenuli u Muzej vučedolske

kulture gdje smo razgovarali o Vučedolskoj golubici te o oružju, nakitu i slikama nastalim u vremenu između 2800. i 2400. g. pr. Kr. Zatim smo posjetili Vukovarski vodotoranj s kojeg smo vidjeli cijeli Vukovar. Djelovalo je kao da cijeli Vukovar držimo na dlanu.

Puni pozitivnih dojmova krenuli smo kući. Putem smo razmišljali o tome kako bismo opet voljeli posjetiti Vukovar.

tekst: Matko Pajnić, 8.a

Na Memorijalnom groblju

*„Tko će čuvati moj grad,
moje prijatelje, tko će
Vukovar iznijeti iz
mraka?“*

Siniša Glavašević, Priča o gradu

Na obnovljenom Vodotornju

Spomen-obilježje na Ovčari

Svijeće za Vukovar i sve žrtve Domovinskog rata *„Vukovar je mjesto koje nikada nećemo i ne smijemo zaboraviti.“*

Što mi znači Vukovar?

Domovinski rat počeo je 1991. godine. U tom ratu najviše je stradao upravo Vukovar. Tisuće granata palo je na grad, a jedan od simbola tog razaranja je vukovarski Vodotoranj.

Simbol otpora bila je i bolnica. Nažalost, ranjenici iz te bolnice, njih 200 zajedno s osobljem, a među njima je bio i poznati vukovarski novinar Siniša Glavašević, pogubljeni su na Ovčari. Na Dan sjećanja na žrtvu Vukovara, 18. studenoga, najviše ljudi posjećuje Vukovar i odaje počast žrtvama na Memorijalnom groblju. Vukovar je mjesto koje nikada nećemo i ne smijemo zaboraviti.

Josipa Kenfelja

Vukovar je mnogim ljudima važan. Mnogima su roditelji, djeca, braća ili sestre ubijeni ili nestali.

Meni je važan zato što su branitelji dali svoj život za Hrvatsku i za svoju obitelj, mom tati je važan zato što mu je najbolji prijatelj ubijen u probouju.

Na dan 18. studenoga odajemo počast poginulim braniteljima i onima nestalima tako što palimo svijeće i prisjećamo se tih događaja.

Ivana Pintar, 6. b

Kao i svake godine, i ovoga 17. studenoga učenici iz svih razreda naše škole pale lampione duž Ulice dr. Franje Tuđmana u znak sjećanja na sve poginule u Domovinskom ratu, a posebno na žrtvu Vukovara.

Josipa Kenfelja, 6. a

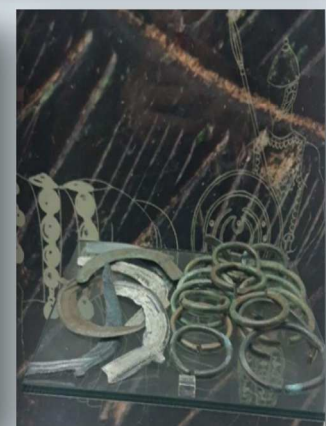
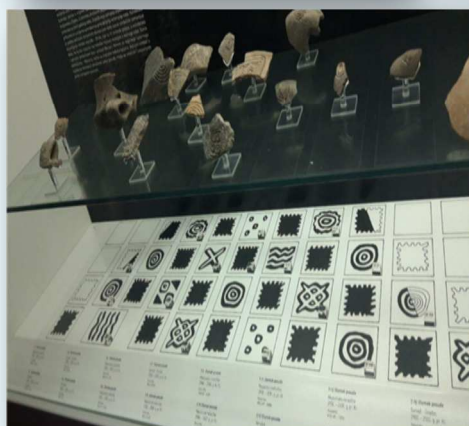
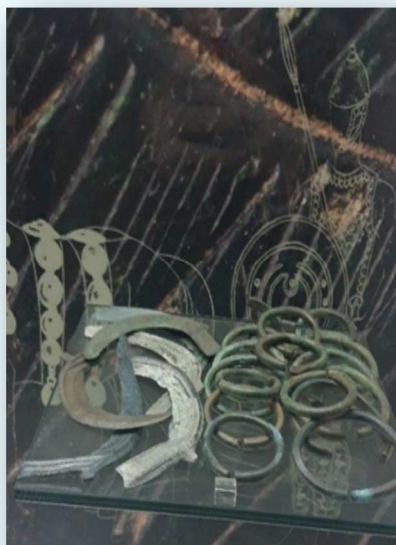

Osijeku u pohode

U srijedu 13. listopada učenici šestog razreda krenuli su na terensku nastavu u Osijek. Okupili smo se u školi i krenuli put Osijeka nakon doručka. Prvo smo posjetili Arheološki muzej, tamo smo vidjeli stari nakit, odjeću, princip građenja kuća i oružje. Nakon muzeja prošetali smo Osijekom do Muzeja likovnih umjetnosti gdje smo pogledali izložbu Akvizicije 2016.-2021. Vidjeli smo razne umjetničke slike, medalje, skulpture... Obilazak je trajao jedan školski sat. Taj dan smo proveli zabavno, poučno i zanimljivo. Nakon ovog posjeta sigurno ćemo još koji put posjetiti muzeje. Preporučujemo svima da jednom posjete Arheološki muzej jer je poučan i moderan. Stekli smo dojam da nam je povijest sada zanimljivija i smatramo da trebamo više koristiti ovakav način podučavanja. I, naravno, šećer na kraju, jer što bi bio posjet Osijeku bez odlaska u McDonald's!

Rea Tubić i Lea Šokman, 6. b

Stekli smo dojam da nam je povijest sada zanimljivija i smatramo da trebamo više koristiti ovakav način podučavanja.

KAKO SE U MOM KRAJU NEKADA SLAVIO BADNJAK

Ove godine, nažalost, nije bilo božićne priredbe jer je pandemija bila u punom zamahu. Epidemiološke mjere spriječile su nas da zajedno ispratimo prvo polugodište i proslavimo Božić, ali zato smo ukrasili naše razrede. Naša novinarka Ema Osrečak napisala je tekst o tradicionalnoj proslavi Badnjaka, a pisan je zavičajnim govorom.

Sedila sam s babom Rezom jednom u bostanu. Ona mi je divanila kako se slavio Badnjak u Brođancima nekad, kad je ona bila dete.

Apa bi narunio kukuruza i skupio slame, mala deca bi se igrala, velika bi pomagala api nacepati drva, očistit marvu... dok su žene kuvale večeru. Apa bi uzeo flašu rakije i oš'o posvetit bostan, marvu, kuću i imanje. Večera bi bila gotova dok se on vrati, svi zajedno postavljaju stol, a ispod stolnjaka stavljaju kukuruz. Zajedno bi se pomoljili, pa bi jedno dete išlo sa svećom govoreći: „Hvaljen Isus i Marija, čestitam vam Badnjak i Isusovo porođenje!“ na što oni odgovaraju sa: „Živ i zdrav bio, sto godina živio.“ Prije večere bi pojeli komadić luka i jabuke. Osim toga jedu i pogaču na kojoj izrezbare raspelo, onda ju podele s ostalima. Nakon večere najmanje dete u familiji raspe slamu po podu, apa uzme pušku i zove s njom komšije da se dođu valjat na slamu. Mama prekrije komšiju stolnjakom, da deca misle da je on anđel. On donese krispana, a deca mu se molje. Kad on ode, deca kite krispana. Prije ponoćke dolaze komšije valjat se na slamu, pa svi zajedno pevaju i spremaju se za misu, na koju su oblačili najsvečanije zimsko ruvo.

Svi zajedno idu na misu, a kad se vrate, deca spavaju na slami. Dok spavaju, oni se druže, piju, divane i tako do dugo u noć.

Ema Osrečak

VESELIMO SE SNIJEGU (I ŠKOLI!)

Nakon produženih zimskih praznika zahvaljujući koronavirusu, vratili smo se, napokon, u školske klupe. A kako to obično biva, snijeg nije pratio školski kalendar i propustio je naše praznike, no to nas nije omelo da ipak uživamo u njegovim radostima, makar i u školskom dvorištu. (1. veljače 2021.)

Lea Šokman, 5. b

UČINIMO I MI NEŠTO ZA DRUGE!

Tijekom došašća 2021. godine naši su učenici nesebično donirali novac, hranu i higijenske potrepštine u akciji prikupljanja pomoći za djecu u Africi. Vjeroučitelj Slaven Školka pokretač je mnogih humanitarnih akcija u školi pa nas je pobliže upoznao i s ovom.

Razgovarale: Lea Šokman, Rea Tubić i Josipa Kenfelja

Koji je glavni cilj pokretanja humanitarne akcije?

Svake godine vježbamo, usavršavamo se. Svake godine pokušavamo činiti nešto za druge ljude i iznad svega – da pomognemo onima kojima je potrebno.

Koliko dugo će trajati akcija?

Cjelokupna akcija skupljanja hrane i higijenskih potrepština traje dva tjedna, a skupljanje novca jedan tjedan. U dva tjedna bi završili i jednu i drugu aktivnost.

Što Vas je potaknulo da to napravite, da se bavite humanitarnim akcijama?

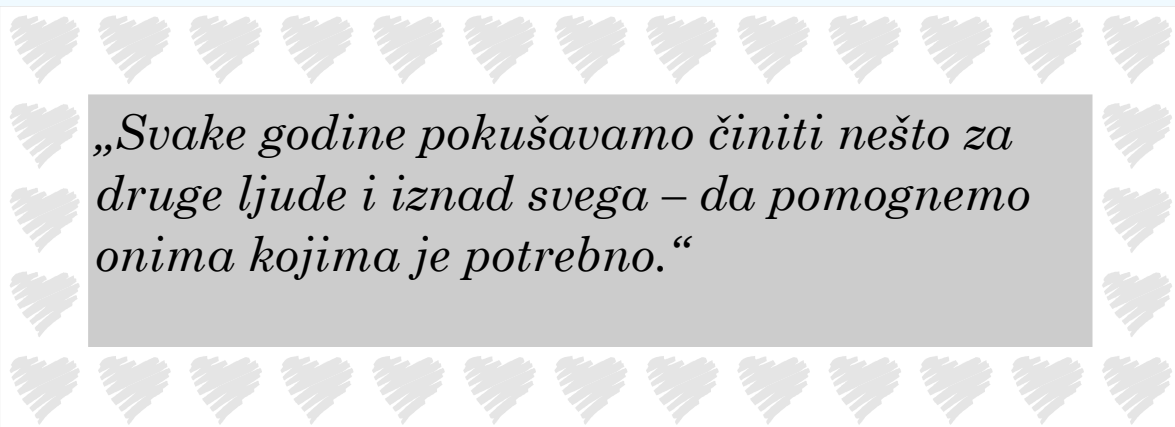
Radim u školi i prva i osnovna zadaća mi je odgojiti buduće ljude za dobro, za pomaganje, za prepoznavanje potreba drugih ljudi – to je glavni razlog i naš cilj.

Sdjeluju li u akciji i neke druge škole?

Imali smo iskustva da svi surađujemo, da radimo veće akcije, skupljamo odjeću, torbe i šaljemo na drugi kontinent. Tada smo trebali, da bi napunili jedan kontejner, suradnju velikog broja škola, znači nisu u pitanju samo škole u kojim ja radim, već sve škole koje su spremne sudjelovati u akciji pomaganja određenoj zajednici djece u nekoj od afričkih država.

Kakav je osjećaj pomagati drugima?

To je prije svega vidljivo u tome kako djeca daju svoj doprinos, pa makar dali i jednu kunu ili kako netko od kuće donosi kilogram brašna ili šećera, i u tome se krije taj moj osjećaj.

„Svake godine pokušavamo činiti nešto za druge ljude i iznad svega – da pomognemo onima kojima je potrebno.“

Učenici OŠ Bratoljuba Klaića prikupili su 1.280 kn i donacije hrane. Time su osigurali godišnju prehranu u školi za 10 učenika.

Koja Vam je bila najteža akcija?

Paaa... najteža akcija bila je kada smo slali školske torbe za državu Malavi i kada smo mi s našim torbama, ustvari, skupili vrlo malo, a da bi to moglo putovati u Afriku trebalo je napuniti cijeli kontejner, trebalo je pet tisuća torbi, tada je ta akcija trajala mjesecima, ali smo uspjeli. Kontejner je otišao, nakon nekoliko mjeseci dobili smo fotografije kako su djeca preuzela naše torbe koje su ovdje u holu slagane i pripremane za slanje.

Osim ove akcije, je li bilo i drugih akcija pomaganja potrebitima?

Da, svake godine tražimo način da nekome pomognemo. Kao primjer navodim kako smo pomogli graditi kupaonicu određenoj obitelji, dok je s druge strane najčešći i najlakši način organizirati i prikupljati svake godine hranu, a da bi svatko dao svoj osoban doprinos, očekujemo da će učenici od svog džeparca dati djelić ili u dogovoru s roditeljima donijeti određenu hranu.

Jeste li zadovoljni odazivom na akciju i jesu li učenici zainteresirani?

Najljepše je prošetati našom garderobom gdje učenici viših razreda ostavljaju priloge ili učionicama nižih razreda gdje učenici skupljaju svoje priloge, tada vidim da sudjeluje većina, ali tek kad svi budemo sudjelovali, onda ćemo znati koliko možemo i kako malim činom dobrote zajedno možemo, makar malo, promijeniti svijet.

Brašno – 60 kg
 Riža – 46 pakiranja
 Palenta – 26 pakiranja
 Tjestenina – 33 kg
 Sol – 18 kg
 Konzerve – 36 komada
 Griz – 20 kg
 Čaj – 7 kutija
 Šećer – 57 kg
 Slatkiši – 146 komada
 Ulje – 16 litara

Mlijeko – 11 litara
 Grah – 2 kg
 Dodatci jelima – 18 vrećica
 Juha – 13 vrećica
 Namaz – 3 komada
 Naresci – 6 komada
 Kava – 500 grama

Solidarnost na djelu

Nikada nam nije teško pokazati solidarnost s onima koji su u nevolji. Tako smo i u ožujku pokazali da rado sudjelujemo u svim humanitarnim akcijama koje se organiziraju.

Izvor: REUTERS/Yara Nardi

Ovoga puta prikupljali smo pomoć za Ukrajinu koja je pogođena ratom. Prikupljali smo pomoć u obliku trajne hrane i higijenskih potrepština. Skupili smo veliku količinu raznih proizvoda koje ćemo radosno i od srca poslati u Ukrajinu. Pokretači akcije bili su vjeroučitelji Slaven i Marina Školka.

HIGIJENA

Vlažne maramice - 50 komada
 Pasta za zube – 70 komada
 Sapun – 84 komada
 Gel za tuširanje – 30 komada
 Tekući saun – 13 komada
 Higijenski ulošci – 23 komada
 Pelene – 6 paketa
 Dezinficijens – 18 komada
 Jednokratne britvice – 141 komad

PREHRANA

Brašno – 358 kg
 Tjestenina – 180 kg
 Šećer – 151 kg
 Sol – 25 kg
 Ulje – 60 l
 Riža – 53 kg
 Konzerva, grah – 38 komada
 Konzerva, riba – 54 kom
 Kukuruzna krupca – 15 pakiranja
 Trajno mlijeko – 12 l
 Instant juha – 134 kom

Dohvati Svemir s Boom!teatrom

Koji je planet Zemljina zla sestra blizanka, koji se planet okreće najbrže, tko je spor, buntovan i opasan, a tko misteriozan...?

Pred učenicima razredne nastave 11. 11. 2021. u holu naše škole održana je predstava "Dohvati Svemir" koju su predstavili glumci „Boom!teatra“. Ideja predstave je povezati znanost (astrofiziku) i kazalište i preko kazališne predstave povećati interes publike (djece) za Svemir i planetarni sustav, ali i obrnuto. Edukativno-znanstvena predstava „Dohvati svemir“ nastala je u suradnji Zvezdarnice Zagreb i „Boom!teatra“.

Koliko je Svemir velik, gdje mu je kraj, postoji li uopće kraj, je li Sunce malo ili veliko, koji je planet Zemljina zla sestra blizanka, koji se planet okreće najbrže, tko je spor, buntovan i opasan, a tko misteriozan u našem Sunčevom sustavu, gdje bi mogao skočiti tri puta više i imati duplo duže školske praznike, zašto crna rupa guta sve pred sobom, što se to zanimljivo nalazi u Saturnovom prstenu, te zašto Pluton više nije planet, naši su učenici saznali u ovom nezaboravnom svemirskom putovanju...

Katarina Antolašić

Prizor iz predstave Dohvati Svemir u školskom holu

U našoj školi gostovao je *Boom!teatar* s predstavom „Dohvati svemir“ i tim povodom odlučili smo saznati nešto više o ovoj glumačkoj skupini, glumi kao zanimanju i potrebi održavanja ovakvih kulturnih događanja u školama. Na pitanja je odgovarao glumac Kruno Bakota.

Mi kao društvo ostajemo ozbiljno zakinuti u budućnosti jer nije dovoljno samo biti formalno i školski pismeni nego treba oplemeniti ljudski karakter i duh kvalitetnim i trajnim vrijednostima

https://www.zvezdarnica.com/ps_photo/minigalerija/normal_1574204859-1.jpg

Za početak nam recite nešto o Vašem teatru? Kako ste se odlučili biti glumac?

Glumu sam prvenstveno zavolio kao dijete koje je odraslo u okruženju gdje me se poticalo da svaki svoj kreativni impuls istražim bez straha - kroz igru. Puno sam se igrao, istraživao i nadasve bio izložen filmu kao mediju koji me uistinu oblikovao i dao mi uvid u potpuno nove svjetove. Kasnije je ta moja znatiželja za "riječju" i imaginacijom dobila ozbiljnije konture kada sam, kao i većina koji se ovim poslom danas bave, počeo pohadati dramsku skupinu u osnovnoj školi.

Koje je vještine poželjno imati za to zanimanje?

To je vrlo nezgodno pitanje, za razliku od njenih srodnih umjetničkih grana (likovna, glazbena umjetnost), gluma je manje "opipljiva", nema definitivne okvire i pravila. Prije svega, uz neki bazični osjećaj za ritam, dinamiku i glas, najvrjednija vještina je to vanjsko oko koje ti dopušta da u svakom trenutku budeš svjestan svoje izvedbe.

Što vam se najviše sviđa u Vašem poslu? - *Najviše mi se sviđa taj izazov što pri svakom početku rađenja novog projekta ili predstave polazimo od nule, prazan papir, samo s tom jednom idejom vodiljom da publici pokažemo nešto kvalitetno i vrijedno njihove pažnje, da ih inspiriramo dramskom igrom i vještinom. U konačnici, da izađu ispunjeni i sretni.*

Je li teško baviti se glumom? - *Kao što sam prije napisao, mislim da se nikoga ne može naučiti glumiti. To ne postoji, a glumačka pedagogija je nešto što ne piše u knjizi. Nama pravilnika kako se što radi. To je zbir iskustava i to ponekad može jednako biti teško koliko i lijepo.*

Koliko ste se dugo pripremali za predstavu i koliko puta ste ju izveli? - *Od same pojave ideje za napraviti takav tip predstave do neke konačne točke u obliku prve izvedbe, proces je trajao pola godine. S time da se 80 posto toga zapravo realiziralo u zadnjih mjesec dana, preko intenzivnih proba na lokaciji zagrebačke Zvezdarnice. Predstavu smo odigrali 40-ak puta.*

Kako djeca reagiraju na predstavu? - *Djeca, kao i odrasli, zaista reagiraju fantastično s obzirom na to da je tema naše predstave Svemir. Ona kao takva ima tu specifičnu edukativnu ulogu i zahtijeva malo drugačiji tip pažnje.*

U posljednje dvije godine, nažalost, odlazak u kazalište kao dio nastave pao je u drugi plan ili se čak ni ne preporučuje zbog epidemioloških razloga. Kako je Vaše mišljenje o tome? Smatrate li da su djeca time ozbiljno zakinuta i kako to ispraviti?

Odlazak u kazalište stvar je izbora za odrasle, no dijete je dovedeno pred gotov čin u epidemiološkim uvjetima, živimo u svijetu velikih tehnoloških dostignuća, a pritom malo toga znamo o nama samima.

Upravo zato, više nego ikada, djeci trebaju predstave koje bude nadu, koje razvijaju stereotipe u kojima dijete može prepoznati kroz nove okvire. Kazalište zaista mora opstati kao prostor koji će nastaviti odgajati nove generacije djece i time im proširivati horizonte - bez toga mi kao društvo ostajemo ozbiljno zakinuti u budućnosti jer nije dovoljno samo biti formalno i školski pismen, nego treba oplemeniti ljudski karakter i duh kvalitetnim i trajnim vrijednostima, a to nudi kazalište kao jedna od temeljnih institucija.

Tekst i fotografije: Katarina Antolašić, školska knjižničarka

eTwinning projekt školskih knjižničara - Upoznaj svoje sugrađane

U našoj školi učenice literarne grupe uključile su se sa svojom učiteljicom Brankom Kranjčević i knjižničarkom Katarinom Antolašić u knjižničarski projekt *Upoznaj svoje sugrađane* koji ima za cilj istraživanje i razvijanje kritičkog odnosa prema zavičajnoj, kulturnoj produkciji te stvaranje baze nastalih radova. Kulturna produkcija podrazumijeva sve vrste umjetnosti (film, glazba, književnost, likovnost...).

Prepoznavanje diskriminacije i prihvaćanje različitosti

Prva radionica *Prepoznavanje diskriminacije i prihvaćanje različitosti* imala je za cilj osvijestiti kod učenika činjenicu da se u našem društvu nalaze ljudi različite nacionalnosti i da je i naše bogatstvo naučiti ponešto o njihovoj kulturi i zavičajnosti. Kako bismo se pozabavili navedenom temom, na početku sata razgovarali smo o pojmu diskriminacije. Nakon toga prisjetili smo se priče Ružno pače te smo se pozabavili sljedećim dramskim tehnikama: zamrznuti prizor, unutarnji monolog, forum kazalište,

vrući stolac, a sat smo završili dramskom tehnikom tunel podrške u kojoj su se učenice podijelile u dvije grupe, okrenute jedne prema drugoj. Tako su oblikovale tunel kojim je prošla učenica koja je u prvom prizoru glumila Ružno pače. Učenica koja je glumila Ružno pače prošla je tunelom, a svaka učenica bi joj rekla riječ podrške.

Druga radionica zvala se **Dramskom odgojem do tolerancije**. Na početku radionice učenice su od različitih materijala napravile simbol kojim su prezentirale onu osobinu koje najviše vole i cijene kod sebe.

Ono što su učenice taj dan napravile koristile su tijekom lutkarske predstave *Isti, a različiti*. Tekst su osmislile učenice, a prezentirale su ga u japanskom kazalištu - kamišibaj.

Tijekom ove dramske radionice korištena je dramska tehnika *silueta na plakatu* u koju su učenice napisale što više zajedničkih osobina. Ta je silueta činila jednu osobu kojoj je dana dob, ime i prezime, točnije identitet.

Na kraju radionice svaka je učenica nekome u grupi predala svoj simbol, uz riječi da toj osobi želi točno ono što taj simbol prezentira.

Treća radionica nastala tijekom ovog projekta zvala se **Sadašnjost, prošlost i budućnost - predci i potomci**.

Učenice su tijekom nekoliko susreta predstavljale stare predmete svojih baka, prabaka, djedova, pradjedova te osvijestile kod sebe važnost očuvanja tradicije i zavičaja. Prije same radionice imali su nekoliko zadataka: saznati kojim su se sve zanimanjima u prošlosti bavili Bizovčani, kako su se obavljali pojedini poslovi, kako su izgledale kuće i okućnice, kako su se ljudi zabavljali, koje su se pjesme pjevale, kako se plesalo, kojih su se igara djeca igrala itd. Osim toga, morali su pronaći stare fotografije baka i djedova.

Zadnja radionica, nastala tijekom ovoga projekta, zvala se **Isabella nam predstavlja Kinu**. Tijekom radionice Isabella nam je predstavila svoje zavičajno bogatstvo.

Na kraju nam je napravila u školskoj knjižnici pravi mali koncert te nam je odsvirala dvije skladbe na dva različita kineska instrumenta: okarina i kalimba.

Tekst i fotografije: učiteljica Ivana Oremuš, Pavla Sršić i novinarkе Lejla Tomić i Julija Domanovac

Upoznajte Pavlu Sršić

Željele bismo da upoznate našu prijateljicu, Pavlu Sršić. Pavla je učenica našeg 2. razreda i vrlo je zanimljiva. Upoznajte je i vi.

1. Kada si počela trenirati gimnastiku?

Sa šest godina.

2. Zašto si se odlučila za gimnastiku?

Išla sam najprije na balet, ali počela sam trenirati gimnastiku i otkrila sam da mi to bolje ide. Dobivala sam pohvale od trenera i osvajala nagrade. Rekli su mi da sam talentirana.

3. Gdje i koliko treniraš?

Treniram svaki dan po dva sata u klubu Osijek- Žito.

4. U kojim disciplinama se natječeš?

U razboju, gredi, preskoku i parteru.

5. Koliko si medalja osvojila do sada?

Četiri medalje.

6. Je li ti naporno trenirati?

Nije. Volim trenirati.

7. Što voliš raditi u slobodno vrijeme?

Igram se, najviše s Lorinom, volim i crtati princeze, obitelj, prijatelje.

8. Što te još veseli?

Škola i prijatelji.

9. Koji su ti najdraži predmeti u školi? Znamo da lijepo crtaš i slikaš, a i pjevaš.

Likovna kultura, hrvatski jezik i TZK.

10. Što bi poručila čitateljima za kraj?

Poručila bih im da se bave nekim sportom koji im se sviđa i da otkriju svoj talent jer će onda biti sretni i uspješni.

Pavla - uspješna i sretna

Pavla voli i likovnu kulturu, a ovo su neki njezini radovi:

Razgovarala: Ema Osrečak

Fotografije: Lea Šokman

Crtaње kao dio života

Učenicu 6. b razreda Leu Šokman često možete vidjeti u knjižnici. No, osim što voli čitati, tamo je i na jednom zadatku – oslikava zidove naše knjižnice koji tako postaju čudesan tajan prolaz u bajkoviti i zanimljiv svijet prenesen iz knjiga na zidove.

Reci nam nešto o sebi?

Zovem se Lea, dolazim iz Samatovaca. Imam 12,5 godina.

Gdje pronalaziš ideje za crtanje?

Preko pjesama, Pinteresta i YouTube-a.

Kojom tehnikom crtaš?

Crtaam anime, a tehniku koju najradije koristim pronašla sam preko youtuberice Aphmau.

Kako si došla na ideju o crtanju po zidovima u knjižnici?

Knjižničarka me pitala, vidjevši da često crtam i da mi to ide, želim li crtati po zidu na zadanu temu i pristala sam.

Koliko dugo ti je trebalo za crteže?

Za Alisu iz zemlje čudesa trebalo mi je negdje oko 10 dana, za Annu Frank trebalo mi je dva tjedna.

Crtaš li svaki dan i imaš li album za crteže?

Da, crtam svaki dan i imam mjesto gdje spremam sve crteže.

Planiraš li se baviti time u budućnosti?

Pa vjerojatno će to biti nešto slično, možda ću se školovati za dizajnera.

Imaš li neku omiljenu temu?

Imam, ali to bih zadržala za sebe.

Tekst i fotografije: Lea Šokman, Rea Tubić

DAN PLANETA ZEMLJE

Dana 26. travnja 2021. učenici 5. b razreda odlučili su očistiti okoliš naše škole i time obilježiti Dan planeta Zemlje. Nismo očekivali da će biti toliko puno smeća jer ga na prvi pogled ni ne primjećujemo, ali ako malo bolje pogledamo oko sebe, vidjet ćemo kolika je ljudska nemarnost.

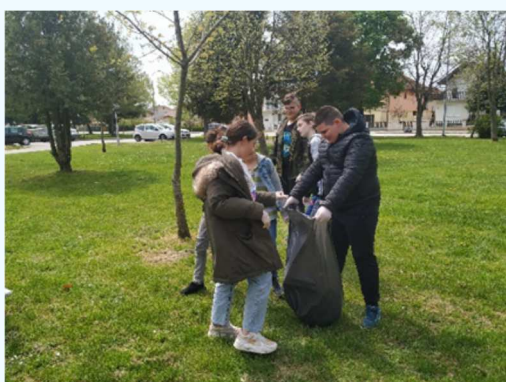
Među smećem bačenim oko naše škole najviše smo pokupili:

Odbačenih opušaka
Razbijenih staklenih boca
Vrećica grickalica
Raznih limenki
Čepova boca
Pa čak i kovanica
(no dobro, njih je vjerojatno netko izgubio)

Svim učenicima poručujemo da bacaju smeće u kante za otpatke koje su postavljene oko škole, time čuvamo naš okoliš. Kada bi se svatko od nas samo malo potrudio i bacao otpatke i smeće u kantu, naš bi okoliš bio mnogo čišći i ljepši.

Dok smo skupljali smeće, pronašli smo čak i muško donje rublje.
Jedan je učenik bacio 2 kn u vreću za smeće jer je mislio „da je za baciti“.

PŠ CRET BIZOVAČKI

Tekst i fotografije: učiteljica Ana Čadek

Dan voda

Povodom Svjetskog dana voda, 22. ožujka 2022. godine, učenici Područne škole Cret Bizovački sa svojim učiteljicama održali su terensku nastavu.

Odlazak na nastavu započeo je biciklističkom vožnjom do jezera Bajer. Tijekom nastave učenici su uočili biljni i životinjski svijet voda stajaćica. Malim pokusom spoznali su koji predmeti plutaju, a koji tonu u vodi. Potaknuti prirodom koja ih okružuje napisali su nekoliko stihova o vodi, a na kraju se i zabavili poigravši se najdražih igara. Nakon užine u prirodi uslijedio je povratak biciklima u školu.

VODA

Voda je zdrava
za svakog mrava.
Tko vodu pije
nikad žedan nije!
Voda teče,
cvijeće reče.

Proljeće je svud,
kiša ima ćud.
Voda curi,
a oblak se duri.
Voda je svugdje
kao i ljudi.
Voda vodi teče.
Jedna s drugom se

siječe,
dok jedna drugu ne pre-
siječe,
a onda neće biti sreće.

Luka Mihalj, David Tomas, Fran Šarčević, 4. r., PŠ Cret Bizovački

Tekst i fotografije: učiteljica Sanja Drahotuski

Mali ekolozi

U područnoj školi Habjanovci *Mali ekolozi* su izvannastavna aktivnost u koju su uključeni svi učenici naše škole. Male ekologe vodi učiteljica Sanja Drahotuski koja svojom ljubavi prema prirodi motivira djecu ekološkim navikama s ciljem očuvanja zdravog okoliša i razvoja praktičnih navika u svakodnevnom životu.

Tako naši marljivi ekolozi svaki tjedan imaju nove izazove u kojima uživaju jer na taj način čine korisne aktivnosti za svoj i školski okoliš:

Uređenje školskog dvorišta
 Sadnja stabla, grmova (aronije, lijeske, maline, kupine)
 Ekoplakati s prigodnim porukama
 Zaštita stabala od nametnika - vapno
 Gnojidba voćaka i grmova
 Orezivanje starih grana, grabanje uvelog lišća
 Pržimo školske lješnjake – naše zdrave grickalice
 Kuhanje kompota od dunja
 Izrada skloništa za ježa
 Postavljanje kućica (hranilica) za ptičice i hotela za kukce
 Brinemo o školskom cvijeću (razmnožavanje, presađivanje, gnojenje...)
 Sijanje pšenice
 Gnojenje sadnica lijeske, bobičastog voća... organskim gnojivom
 Prikupljanje starog papira i plastičnih čepova (svakodnevno)
 Izrada prigodnih plakata (Dan voda, Dan šuma...)
 Pisanje ekoporuka za Dan planeta Zemlje
 Postavljanje komposišta u školskom dvorištu
 Kuhanje džema od školskih plodova –aronije, višanja i kupina (dar majkama za Majčin dan)
 Ekognojivo od ljustica jaja
 Sirup od bazge (prijedlog učenika 3. r. Šimuna Miškova)

To su samo neke aktivnosti koje smo proveli u našoj školi i okolišu. Svi uživamo u druženju i radu. Velika hvala roditeljima na potpori i razumijevanju,

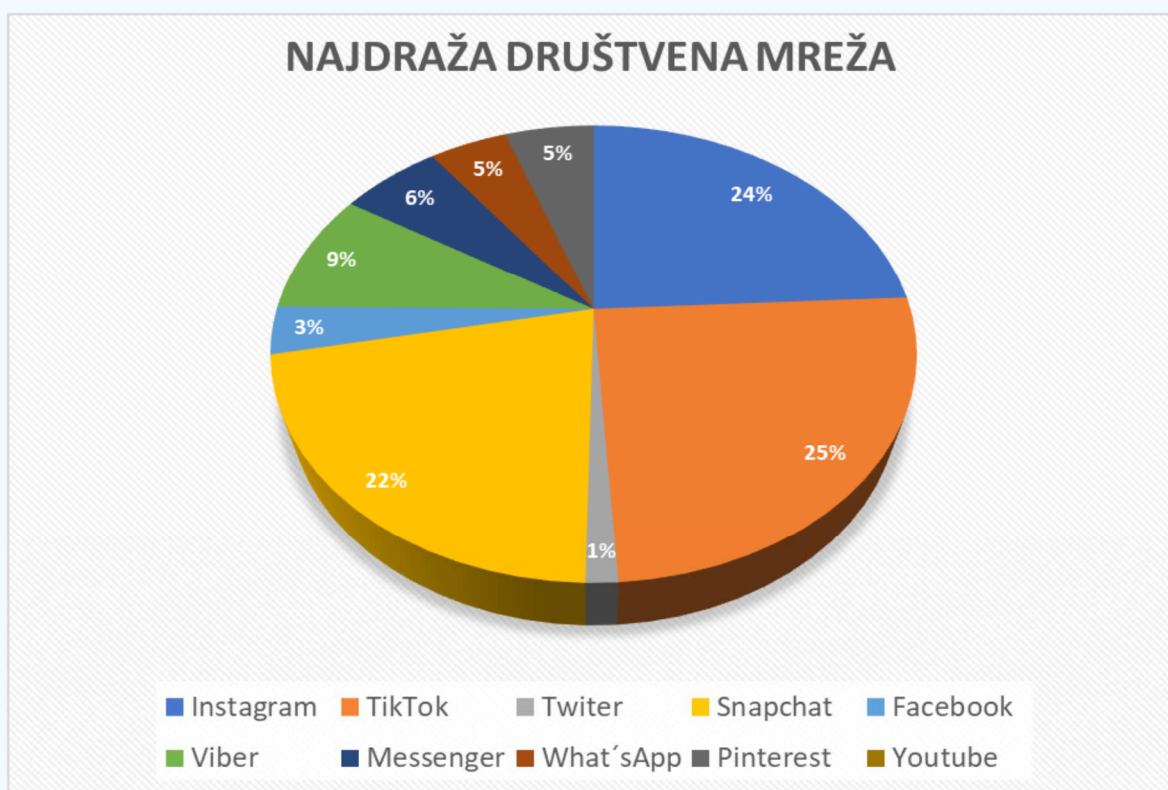
kao i našoj teti Andrei Bošnjak na velikoj pomoći.

Istraživanje su provele školske novinarke: Lea Šokman, Ema Osrečak i Rea Tubić

Društvene mreže

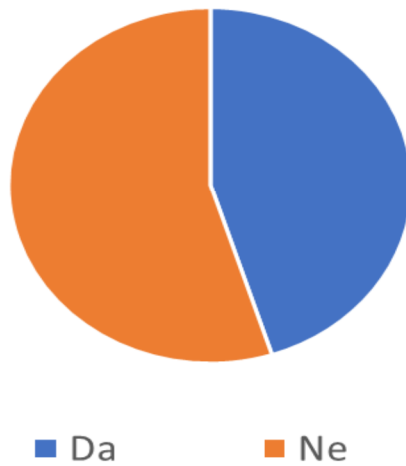
Novinarska grupa provela je istraživanje o korištenju društvenih mreža. U anketi su sudjelovali učenici od 3. do 8. razreda, ukupno 75 učenika. Ovo su rezultati:

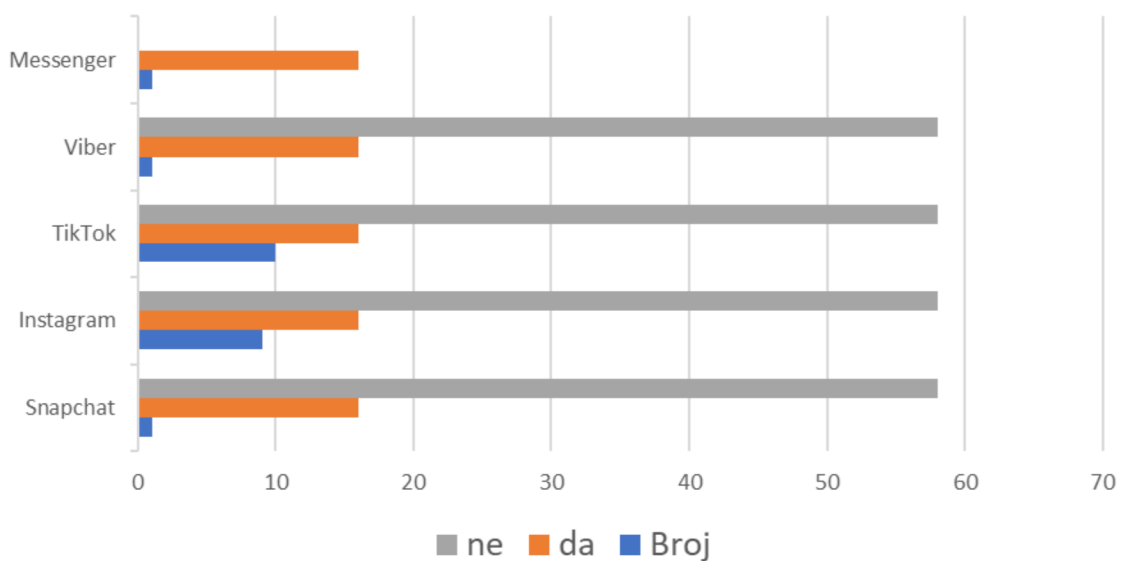
ZA ŠTO KORISTIŠ DRUŠTVENE MREŽE?

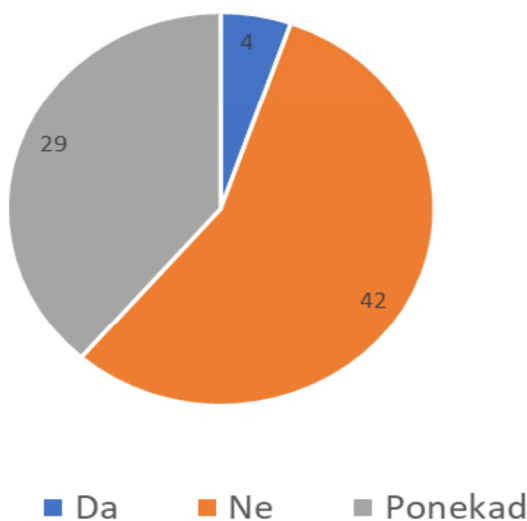
NADZOR RODITELJA

NEGATIVNA ISKUSTVA NA DRUŠTVENIM MREŽAMA

Izbjegavaš li svoje obaveze zbog društvenih mreža?

Ovo nam je istraživanje pokazalo koliko su društvene mreže prisutne među današnjim generacijama. Najpopularnije mreže među učenicima su Tik Tok i Instagram, a najmanje ih koristi Twitter i Facebook. Rezultati su dokazali ono što smo sumnjali: sve više vremena provodimo na društvenim mrežama i u virtualnom držanju s virtualnim prijateljima, a izbjegavamo obaveze i druženje s pravim prijateljima. Većina provodi na društvenim mrežama 3 i više sata dnevno, a samo 45% roditelja zna što njihova djeca rade na internetu, ili ih na neki način nadziru.

Lea i Ema

Mobiteli u školi, da ili ne?

Na satu hrvatskoga jezika vodili smo raspravu o mobitelima u školi. Učenici su iznosili svoje argumente kako bi došli do zaključka treba li mobitele nositi u školu. Iznosili smo svoja mišljenja, a nas dvije bile smo pobornice teze da se mobiteli trebaju nositi u školu. Mobiteli nam mogu pomoći u nastavi i u hitnim situacijama. Pomoću njih možemo surađivati i raditi razne korisne stvari. Neki učenici su za to da se mobiteli ne nose u školu jer smatraju da narušavaju međusobna druženja i komunikaciju te da ometaju koncentraciju i rad. Ipak, složili smo se da su mobiteli korisni, naravno, ako se koriste za nastavu i edukaciju kako kod kuće tako i u školi.

Mia Pančić i Lara Franjić, 8. b

Tekst: Lea Šokman

Sigurnost na internetu

Internet ima i pozitivne i negativne strane, ali najbitnije je naučiti kako ga sigurno koristiti. Dok su djeca manja, roditelji bi trebali nadzirati njihove mrežne aktivnosti i ograničiti ih.

Djeca su jako znatiželjna, vole istraživati različite stranice. Zato postoji „roditeljska zaštita“.

*Roditeljska zaštita je aplikacija za roditelje koja omogućuje praćenje djeteta, kontrolu aplikacija koje djeca koriste. Postoji mnoge aplikacije: Family Link, FamiSafe, A1 Internet zaštita i mnoge

druge.

Digitalni trag,
hmmmm.... što je to?

Digitalni trag je:

-Svaki klik na mreži

-Objavljene fotografije

-Spremanje internetske stranice

-Videouratci koje objaviš ili neki osobni podatci

odl - odlično,

mob - mobitel

por - poruka

hejtanje (hate) - vrijeđanje

fleksanje (flex) -

hvaljenje

skrinati (screenshot) - snimanje zaslona

skrolati (scroll)- listati

šerati - (po)dijeliti sadržaj

linkati - objaviti poveznicu

rikvestati - poslati zahtjev za prijateljstvo na Facebooku

invajtati - pozvati na određenu aktivnost

anfrendati - prekinuti prijateljstvo na Facebooku

sinati /seenati - vidjeti poruku

chatati /četati - dopisivati se

lajkati - komentaram ili pritiskom na ispod teksta ili fotografije da se

komu tko ili što sviđa

guglati - pretraživati

internet s pomoću tražilice Google

Mali rječnik kratica s društvenih mreža

Selfi (selfie)- *na hrv. sebić ili samoslika*
Yolo- skraćenica od „you only live once“ (samo se jednom živi)

Infoksia-pretrpan porukama

pls - please

tnx (thanks) - hvala

LoL-umirem od smijeha

BTW (by the way)- usput

G2G (got to go) – moram ići

GG (good game)- do-

bra igra

NP (no problem)- nema problema

Hvl- hvala

bzvz - bezveze

nkd - nikad, nekad

včrs – večeras, dns -

danas, jčr – jučer

nzm - ne znam, nmg

- ne mogu, nmvz -

nema veze, nnč - nema

na čemu

pozz - pozdrav

lp - lijep pozdrav

ln - laku noć

dc, det - di si, di si ti

ugl – uglavnom

Tekst i fotografije: Romana Žužić, učiteljica razredne nastave

Festival znanosti u FAZOS – u

Festival znanosti manifestacija je koja se u Hrvatskoj, s ciljem približavanja znanosti javnosti informiranjem o aktivnostima na području znanosti, kontinuirano organizira od 2003. Organizatori ovogodišnjeg festivala znanosti su Sveučilišta u Osijeku, Zagrebu, Rijeci, Splitu i Zadru, a manifestacija se održala pod visokim pokroviteljstvom Ministarstva znanosti i obrazovanja. Ove godine održala se od 2. do 7. svibnja, a tema je bila – život.

Učenici trećeg razreda i učiteljica Romana Žužić sudjelovali su 5. svibnja 2022. u glavni događaja ovogodišnjeg Festivala znanosti na FAZOS – u. Nazočili su svečanom otvorenju u dvorani Aula Magna, i to na predavanju prof. dr. sc. Mirjane Baban - Konji su moj život. Nakon toga posjetili su Katedru za lovstvo i ribarstvo te Katedru za pčelarstvo i zoologiju.

Pred zgradom Fakulteta predstavljani su konji iz konjičkog kluba Hercules. Ove plemenite životinje ovjekovječene su izložbom fotografija Silvije Butković i izložbom umjetničkih slika Stelle Perica.

Učenicima je na pristupačan i zanimljiv način predstavljen rad te ono što se događa u prirodi. Nakon dvije godine covid pandemije, ovo je učenicima bio prvi izlazak na terensku nastavu. Motivirani su za osvješćivanje, usvajanje i istraživanje novonastalih sadržaja te odgovorno ponašanje prema biljkama i životinjama u zavičaju i širem prostoru.

PŠ Habjanovci i PŠ Brođanci

Zabavno-poučni izlet u Osijek

Učenci su bili podijeljeni na dvije skupine – forenzičari i detektivi te su korak po korak, na uzbudljiv način, razrješavali zločin.

3. svibnja 2022. godine učenci i učiteljice PŠ Habjanovci i PŠ Brođanci organizirali su i uspješno proveli izlet u Osijek. Do osječke Tvrđe došli smo autobusom. Razgledavali smo znamenitosti te se uputili šetnicom uz Dravu do kompe. Kompom smo doplovili u Zoo vrt gdje smo uživali upoznavajući atraktivne životinje. Nakon toga smo se uputili na Prehrambeno-tehnološki fakultet na Festival znanosti gdje su nas dočekali srdačni studenti koji su nam pripremili zanimljivu i poučnu radionicu. Ovogodišnja tema festivala je Život pa je i radionica bila vezana upravo za tu temu. Učenci su bili podijeljeni na dvije skupine – forenzičari i detektivi te su korak po korak, na uzbudljiv način, razrješavali zločin. Bilo nam je jako zanimljivo, poučno i uzbudljivo.

Tekst i fotografije:
Marija Čelar, učiteljica
razredne nastave

Uspješnost u znanju

Naši su se učenici i ove godine natjecali i pokazali znanje iz svih predmeta. Na školskoj razini natjecanja pokazali su svoja znanja iz hrvatskog jezika, matematike, povijesti, a na natjecanjima iz ostalih predmeta i na županijskoj razini. U sljedećoj tablici popisali smo učenike koji su se natjecali na županijskim natjecanjima.

Ime i prezime	Razred	Predmet
Lovro Glavašić	7. a	Likovna kultura
Sara Sršić	8. a	Likovna kultura
Dora Vidaković	8. a	Likovna kultura
Ivan Krajina	8. a	Engleski jezik
Tena Trac	8. a	Biologija
Matia Deak	7. a	Kemija
Petra Birtić	8. a	Kemija
Katarina Brkić	5. a	Geografija
Marko Antonio Tubić	7.b	Tehnička kultura
Rita Cvetković	6.b	Tehnička kultura
Ivan Vuković	8. a	Tehnička kultura
Michael Juranović	7. b	Tehnička kultura
Tena Trac	8. a	Tehnička kultura
Petra Birtić	8. a	Njemački jezik
Ema Osrečak	7. b	Vjeronauk
Marko Antonio Tubić	7. b	Vjeronauk
David Varošić	7. b	Vjeronauk
Elizabeta Barišić	7. a	Vjeronauk

Tekst i fotografije: Katarina Zeko, profesorica tjelesne i zdravstvene kulture

Sportski uspjesi

Ova je školska godina bila vrlo uspješna za ŠSD „Mladost” kao i za učenike koji su se sportski borili u svakoj utakmici i na svakom terenu. Prisjetimo se svih županijskih natjecanja u kojima su sudjelovali i naši učenici.

Još u prvom polugodištu naši su stolnotenisači: Marino Tomešić Tot, David Varoščić i Andrej Pajnić te stolnotenisačica Danijela Kučinac Vitez osvojili treće mjesto. Dečki su izgubili od boljih, a djevojke, rekla bih, nisu imale sreće sa ždrijebom te su bile u skupini s Osnovnom školom iz Donjeg Miholjca čija je ekipa zaslužno pobijedila u setovim rezultatom 3:0.

Županijsko natjecanje u šahu već se tradicionalno održava u Strizivojnoj gdje su imale čast prisustovati i naše djevojke. Uz kapetanicu Petru Birtić, svoje znanje i vještine pokazale su Gabriela Vidaković, Ana Pajnić, Mia Mazur te Lucija Šarčević, kao zamjena. Izgubile su, ali su pokazale veliki talent i upornost. Nadamo se da ćemo i iduće godine biti sudionici tog lijepog i zanimljivog natjecanja.

Nakon zime došli su na red i dvoranski sportovi. Odbojku su najprije igrali učenici. Dječaci sedmog i osmog razreda osvojili su drugo mjesto, a njih ćemo i kasnije spomenuti. Dječaci petog i šestog razreda odradili su lijep odbojkaški turnir, no osječke su ekipe, jer se neki njihovi članovi bave ovim sportom, u odnosu na našu ekipu bile prejake. Iako su zauzeli četvrto mjesto, moramo pohvaliti sljedeće učenike: Karla Katančića, Petra Pristera, Lovru Miškova, Roka Gojevića, Andreja Pajnića, Brunu Rukavinu, Nou Karduma te Marka Dedića.

Mini nogomet se prvi put igra u školskom sustavu. Djevojke petog i šestog razreda redovito su s velikim optimizmom dolazile na treninge i nadom kako će postići dobre rezultate. Iako nemamo niti jednu profesionalku, Mia Mazur, Rea Tubić, Lea Šokman, Matea Harkanovac, Dora Vinković, Iva Salapić, Lara Mikličanin, Nikolina Rukavina, Mila Buljubašić, Ivona Vrbljančević te Ena Kovačević osvojile su brončanu medalju zlatnog sjaja.

Došao je red i na atletiku u kojoj su sudjelovali dječaci i djevojke sedmog i osmog razreda. Tijekom cijele godine pripremali smo se za kraljicu sportova, radili na taktici za discipline i štafetu, no na sam dan natjecanja, prije polaska u Osijek, ustanovili smo da pola ekipe nije prisutna zbog bolesti te je tako propao plan da ostvarimo nešto senzacionalno. Unatoč tomu, dječaci su zauzeli četvrto mjesto; naime, jedan bod je nedostajao kako bismo ostvojili treće mjesto. Nastupili su: Marko Dedić, Michael Juranović, Luka Kojundžić, Dorijan Stanić, Duje Buljubašić, Ivan Krajina i Mateo Harkanovac te su izvukli svoj maksimum. Djevojke u sastavu: Dora Vidaković, Tena Trac, Sara Sršić, Gabriela Vidaković, Petra Sudar, Lara Jutriša, Dora Pelivanović i Gabriela Cvetković osvojile su peto mjesto.

Ako niste znali, postoji natjecanje i u graničaru. Nakon što smo *pomeli* protivnike na općinskom natjecanju, došao je red i na županijsko natjecanje koje se odvija u kategoriji *mješovito*, i to za učenike od prvog do četvrtog razreda. Prije nego što smo krenuli u Donji Miholjac, učenici su priznali da su od uzbuđenja slabo spavali. Lavovska borba Šimuna Vukovića, Dore Čadek, Marka Bešlića, Maše Iličić, Ivana Dujmovića, Katarine Mišić, Davida Kormana, Sandre Kuruc, Fabijana Živkovića, Katalee Lukašek, Borne Katančića i Julije Domanovac donijela nam je još jedno brončano odličje. Učiteljica je bila sretna i ponosna, a oni nezadovoljni i ljuti što nisu bili prvi. Međutim, bit će više sreće sljedeće godine.

Uskoro počinje Županijsko natjecanje u atletici za dječake i djevojčice petog i šestog razreda. Držimo im palčeve da se vrate s medaljama oko vrata.

DRŽAVNO NATJECANJE U ODBOJCI

Piše: Katarina Zeko, profesorica tjelesne i zdravstvene kulture

Ivano Bajs, Mateo Harkanovac, Duje Buljubašić, Ivano Blažević, Mateo Bašić, Luka Dedić, Marko Dedić, Filip Rimac, Karlo Katančić, Patrik Koški i Dino Bosak sudjelovali su na Državnom natjecanju u odbojci.

Poreč je od 8. do 10. svibnja bio domaćin Državnog natjecanja u odbojci na kojem su, možemo reći s velikim ponosom, sudjelovali i naši učenici: Ivano Bajs, Mateo Harkanovac, Duje Buljubašić, Ivano Blažević, Mateo Bašić, Luka Dedić, Marko Dedić, Filip Rimac, Karlo Katančić, Patrik Koški i Dino Bosak.

Nakon dolaska u hotel, slobodno i lijepo vrijeme ekipa je iskoristila za kupanje u hotelskom bazenu. Poslije večere svi su natjecatelji prisustvovali službenom otvorenju, a naš Ivano Bajs ponosno je držao natpis Osječko-baranjske županije. Sljedećeg jutra uputili smo se na borilišta u dvoranu Intersport koja je od hotela udaljena svega tri minute hoda. Natjecanje se odvijalo na pet terena. Bili smo u skupini s Osnovnom školom Antuna Augustinčića, Zaprešić te Osnovnom školom Montovjerna iz Dubrovnika. Obje smo utakmice izgubili, no to nas nije pokolebalo, jer je i sam plasman na državno veliki uspjeh. Puni dojmovia krenuli smo kući u popodnevним satima, stekli nova prijateljstva u nadi kako ćemo ovakav uspjeh ponoviti u ovom ili nekom drugom sportu s nekim novim klincima željnima uspjeha.

Izvor:

<https://www.facebook.com/hrvatski.skolski.sportski.savez/photos/a.4915448421838084/4915441638505429/>

Na Županijskom natjecanju u Osijeku osvojili smo 2. mjesto

ISKUSTVA S NATJECANJA

Među najboljim osnovnoškolskim odbojkaškim ekipama u državi našla se i naša, ekipa OŠ Bratoljuba Klaića. Učenik i natjecatelj Marko Dedić prenio nam je svoja iskustva.

Nakon pobjede na županijskom natjecanju u odbojci, svi smo se veselili državnom natjecanju u Poreču. Trenirali smo i pripremali se za natjecanje. Došao je i taj vikend. Putovali smo u nedjelju. Polazak je bio u 5:50 ispred škole. Svi smo uzbuđeno čekali autobus. Kada je došao, bili smo iznenađeni veličinom jer je bio na kat. Putovanje je prošlo dobro. Došavši na odredište, uočili smo ispred hotela puno djece. Krenuli smo u hotel i u potragu za sobama. Kada smo našli sobe, raspremili smo se te razmjenjivali dojmove. Većina nas je krenula na kupanje, neki u bazen, neki u more, no brzo smo se vratili jer je voda bila hladna. Nakon večere u sobi smo pričali, zezali se te na kraju zaspali. Ujutro smo se rano ustali i odmah zaputili u dvoranu. Tamo smo se zagrijavali te, nažalost, obje utakmice izgubili. Pomalo potišteni, vratili smo se u hotel. Poslije ručka prošetali smo se gradom. Na vrijeme smo se vratili u hotel jer je bilo vrijeme za polazak. Kući smo se vratili u večernjim satima. Bili smo tužni zbog poraza, ali i sretni zbog sudjelovanja i novih iskustava.

Marko Dedić, 6. b

Lea Šokman, učenica 5. b razreda, sudjelovala je na Državnom natjecanju iz tehničke kulture šk. god.

2020./2021. Opisala nam je svoja iskustva s natjecanja koje je, zbog epidemioloških mjera, održano na daljinu.

Ove školske godine (2020./2021.) prvi sam put sudjelovala na natjecanju iz tehničke kulture. Bilo je dosta zahtjevno jer se održavalo na daljinu (online).

Bila sam u zbornici s našom psihologinjom Zvončicom Kučandom. Prvi dan bio je jako težak, radili smo u aplikaciji „Zoom“. Prva dva dana nismo mogle pričati preko mikrofona na laptopu, bilo je malo poteškoća, ali smo ih riješili. Ispit smo pisali oko dva i pol sata. Drugoga dana izrađivali smo praktični rad: košarice od balze. Bilo je jako zabavno, imali smo četiri i pol sata s dvije pauze. Trećeg dana morali smo obraniti svoj rad (prezentirati ga).

Bilo je jako zanimljivo i zabavno, zato vam preporučujem da se na godinu prijavite.

Lea Šokman, 5. b

Virtualni posjet književnice Bojane Meandžije, autorice romana

Riječ je o autobiografskom romanu djevojčice u Domovinskom ratu – tada trinaestogodišnje Karlovčanke koja je počela pisati u skloništu, u Karlovcu, početkom Domovinskog rata, misleći da piše školski sastavak. U vlažnom podrumu provodila je dane i noći, u skućenom prostoru sa sustanarima strahovala za svoj život i živote svojih bližnjih.

Recepcija romana kod učenika bila je iznimno dobra, učenici su s velikim zanimanjem pristupili interpretaciji djela, iznosili svoja razmišljanja i dojmove iz kojih se dalo zaključiti da im je tema bliska i zanimljiva.

Tajana Domanovac, učiteljica hrvatskoga jezika

Svoju nam je priču ispričala na susretu, preko Zoom aplikacije. Na emotivan i poučan način približila nam je svijet jedne djevojčice u vihoru rata. Nažalost, povijest se ponavlja, rat pogađa djecu u Ukrajini i sada možemo bolje razumjeti kako se osjećaju u svojim vlažnim i mračnim podrumima, prekinutih djetinjstava. Bojana nam je dala i savjet: ako pomažemo potrebitima slanjem odjeće, nikad ne šaljimo nešto što sami ne bismo obukli!

Povodom književnog susreta s Bojanom Meandžijom, autoricom romana „Trči! Ne čekaj me“, naša suradnica Dora Vidaković ispričala nam je svoj doživljaj tog susreta.

U petak 4. ožujka 2022. sudjelovala sam u grupnom online susretu s književnicom Bojanom Meandžijom. Drago mi je što sam imala priliku sudjelovati i čuti njezina iskustva i događaje koje je doživjela tijekom Domovinskog rata. Knjigu „Trči! Ne čekaj me“ svakome bih preporučila. Književnica je sve svoje osjećaje, strahove, brige i tuge stavila u jednu knjigu, trnci vam prolaze cijelim tijelom, imate osjećaj kao da ste vi ondje u tom trenutku, kao da ste se vratili u prošlost i doživjeli sve te događaje. Ostala mi je u glavi priča kako se ispunilo obećanje Bojanina djeda uz kojeg je bila jako vezana. Bojana ga je kao mala jednom pitala hoće li itko vidjeti toliko veliku ljubav između djeda i njegove unuke, na što je on odgovorio da hoće. Danas svi mogu vidjeti tu ljubav zato što je knjiga prevedena na engleski, a i na mnoge druge jezike.

Za kraj susreta književnica nam je ispričala još nekoliko dogodovština i zamolila nas je da ispunimo tri obećanja. Prvo je bilo da kada dođemo kući, osjetimo onu toplinu oko srca kada vidimo svoje najmilije. Drugo obećanje je bilo da cijenimo nama dostupne svakodnevnne stvari kao što su toplina, svjetlost, udoban krevet. I treće obećanje je bilo da za večeru napravimo kajganu, uslikamo ju i pošaljemo književnici fotografiju na jednu od društvenih mreža, a nakon toga da ju pojedemo s užitkom. Zašto baš kajgana? Zato što je to bio prvi topli obrok koji je Bojana pojela nakon dva tjedna bez kuhane hrane. Iskreno, ovaj susret je bio vrlo poučan i upečatljiv, na mene je ostavio veliki dojam. Ako ne znate kako cijeniti male stvari, pročitajte knjigu „Trči! Ne čekaj me“ i tada ćete shvatiti koliko te male stvari vrijede kada ostanete bez njih.

Literarna ostvarenja

BORAC

Poznajem jednog mladog čovjeka koji nije imao baš lagan i miran život. Nema ni sada lagan i miran život, ali se bori kako zna i nikada ne odustaje.

Rođen je prerano. Bio je malen, sitan i u inkubatoru mjesec dana, ali bio je žilav i jako je glasno plakao. Nije volio ili nije mogao mnogo jesti pa je bio jako mršava beba, ali je bio pun energije i stalno u pokretu.

Kada je bio tri godine star, pao je na autiče s kojima se igrao i slomio prednje zube. Jako je plakao i bol je bila velika, ali je izdržao. Kada je bol prošla, počeo je svakim danom da sve više jesti. I dan-danas jako puno jede!

Kada je imao pet godina, umro je njegov tata... On i njegova mama ostali su prepušteni sami sebi, ali su se borili i nisu odustajali od toga da im život bude lijep. Bio je tužan što ih je tata napustio pa je zbog toga još više zavolio svoju mamu.

U školi nije baš imao dobre ocjene jer je u slobodno vrijeme više volio igrati igrice nego učiti. Prijatelja nije imao puno jer je on bio dobar i nije htio sudjelovati u dječjim lošim navikama i igrama. On je uvijek žurio kući svojoj mami i svojim igricama.

Nakon srednje škole otišao je u Ameriku pronaći dobro plaćen posao da bi on i njegova mama imali lakši i bezbrižniji život. Bilo mu je jako teško u toj dalekoj zemlji, nije znao jezik, radio je po cijeli dan i bio jako umoran i tužan. Slobodno vrijeme kratko je razgovarajući sa svojom mamom i igrajući svoje igrice. Imao je puno novaca, ali nije bio sretan. Bio je sam.

Vratio se u svoj rodni grad, pronašao novi posao, nove prijatelje i bio blizu svojoj obitelji.

On je danas jedan mladi čovjek koji je pristojan, dobar i pošten. On se bori i ne odustaje. Svjestan je toga da ne treba odustati što god loše da se dogodi i da će sve biti dobro i bolje, kad bude pravo vrijeme za to. Uporan je i pravi borac taj lijepi i mladi čovjek.

Sara Marjanović, 7.b (2020./2021.)

Susjeda kao uzor

Moja susjeda Dajana jedna je od onih osoba koje, kada im postaviš bilo kakvu prepreku, uvijek nađu rješenje.

Iako je imala puno prepreka i problema, ona je uvijek uspijevala zadržati osmijeh na licu. Problemi koje joj je život postavio, nisu bili lako rješivi; kada ti otac umre, a majka ostane invalid, više nemaš volje za život. Susjedi Dajani život je sve to složio i stavio pod noge, ali ona se nije spotaknula, našla je snagu u svojim dvjema kćerčicama i nastavila se boriti i svaku prepreku rješavati na svoj način. Dajana je jako draga osoba, meni prijateljica, u nekim situacijama kao majka i podrška u koju se uvijek mogu uzdati. Da me netko pita da joj nađem jednu manu, vjerujte mi, koliko god dugo razmišljala, ne bih je mogla pronaći. Kada odrastem, željela bih biti poput nje, borbena i snalažljiva. Divim se njezinoj brizi za majku i svoju djecu, iako je prolazila kroz teško i tužno razdoblje, razdoblje poslije očeve smrti.

Život joj je dao samo limune, a ona je od njih napravila limunadu, tako da mi je ona uzor.

Mia Pančić, 8. b

Staromodni pendularni sat

Kad sam bio mali, volio sam se družiti s jednim starim čovjekom. Zvao se Mirko i svakih par dana dolazio sam mu u posjet. Bili smo dobri prijatelji, kad bih došao kod njega mi bismo pričali, zabavljali se i družili. Uvijek smo bili dobro raspoloženi dok smo pričali i pili kolu. Zato što je Mirko bio jako star, nije mogao raditi sve sam. Zato smo moj susjed Dubravko i ja njemu uvijek bili spremni pomoći.

Nažalost, Mirko je prije par godina umro od starosti. Kada je umro, do kuće je došla njegova rodbina. Oni su pozvali Mirkove najbliže prijatelje da također dođu. Dubravko i ja smo bili ondje. Dubravko je preporučio rodbini da meni daju njegov sat kao uspomenu i da ne zaboravim ta dobra vremena. I oni su prihvatili i dali meni staromodnu uru. Taj sat i dalje imam i još radi.

Matej Bošnjak, 6. a

Literarna ostvarenja

Tri dana slobodna

Kada su mi roditelji rekli da ću biti sama doma, bila sam uzbuđena, ali nisam znala što ću raditi.

Par sati sam gledala YouTube naglavačke dok mi napokon nije sinula ideja. Nazvala sam prijateljicu i cijeli smo dan pričale i istovremeno sam spremila kuću. Kad sam sve završila, prijateljica i ja igrale smo Minecraft online i baš smo se zabavile. I tako je završio moj prvi dan. Drugi dan bilo je lakše, gledala sam videozapise o kuhanju jer sam planirala imati pidžama-party, ispekla sam pizze, kokice i kupila sam sokove i grickalice. Cijelo poslijepodne pripremala sam mjesto za gledanje filmova, igranja igara i spavanje. Prijateljice su došle na vrata već spremne za moj najluđi pidžama party! Počeo je party, gledale smo smiješne filmove i igrale igrice, cijelu noć smo bile budne, čak je i moja baka došla kucati na vrata da se stišamo jer smo bile preglasne. Nakon što je zabavno prošao i taj dan, red je da sve počistimo, uh... bilo je puno posla, no uz pomoć „*Speedrun music*“ sve sam spremila za pola sata. Imala sam još pola dana pred sobom pa sam odlučila urediti se i otići u crkvu na misu. Poslije mise pazila sam na svog psa.

U sedam i trideset moji roditelji su došli i ispričala sam im sve što sam radila ta tri dana.

Lea Šokman, 6. b

Moja Hrvatska

Naša Hrvatska je svima spas
jer mi imamo njezin predivan glas.
Puna je dobrih ljudi
koje sunce ujutro budi.

Ima lijepe prirode u sebi
koju nikada, nikada mijenjali ne bi.
Cvijet koji ubereš ti,
nemoj ga baciti.

Moja Hrvatska je u srcu čista,
njezina ljepota sjajno blista.

Katalea Lukašek, 3. r.

Tiho mi govori jesen

Tiho nešto čujem
Ne znam zašto se radujem

Ima nešto poznato
Ali i nepoznato

Glas je tih
Tiši od njih

Listovi padaju kao kiša
Dok sam shvatila tko je
Jesen naša postala je sve tiša.

Korana Kučinac, 6. a

Željene destinacije

Havaji

Jednu večer sam legla u topli, veliki krevet. Mekani bijeli jastuk bio mi je jako udoban, ali nisam mogla zaspati. Uzela sam svoj mobilni i gledala sam zanimljive videozapise, pa sam zaspala. U snu je počela moja prava avantura! Odlučila sam da bih išla na Havaje! Kada sam došla na havajsku plažu, vidjela sam tri zelene kornjače, jednu žutu i jednu ružičastu. Prošetala sam se malo dalje i vidjela sam ljude kako plešu havajske plesove pa sam se i ja pridružila, tada

su mi dali najbolju hotelsku sobu. Na poklon sam dobila guštericu koja mijenja boje. U sobi sam imala veliki akvarij s ribicama. Bile su zelene, narančaste, roze i plave. Za jelo sam naručila najbolju voćnu salatu i havajski sok koji se sastoji od banane, jagode, manga i leda. Tada sam se išla okupati. U opuštajućoj kupki obavila sam higijenu i nakon toga sam zaspala. Kada sam se ujutro probudila, našla sam se u svom krevetu pa sam shvatila da je to sve bio san!

Katalea Lukašek, 3. r.

Jukašvari (Jukkasjarvi)

Voljela bih ići u Jukašvari. To je jedno selo u Švedskoj.

Voljela bih ići onamo jer se tamo svakog studenog gradi najneobičniji hotel na svijetu (Ledeni hotel). Treba oko deset tisuća ledenih blokova i trideset tisuća tona snijega da bi se izgradio hotel. Sobe su lijepe, kreveti udobni, a na zidovima su slike snježnih životinja. Može prihvatiti oko sto gostiju. U tom selu imaju i ledenu crkvu (u kojoj se vjenčavaju parovi iz cijeloga svijeta) i ledenu kinodvoranu. Rad hotela prestaje početkom svibnja kad „otječe“ u obližnju rijeku Torne. Ako ikada s mojom obitelji budem išla u Švedsku, voljela bih posjetiti Ledeni hotel i ledeno kino.

Tihana Bačani, 3. r.

Literarna ostvarenja

Preporuka za čitanje

Napisala: Petra Igali, 8. a

Čovjek samo srcem dobro vidi. Ono bitno, očima je nevidljivo.
(Antoine de Saint Exupéry: Mali princ)

„Mali princ“ je knjiga kroz koju svijet gledamo na jedan potpuno drugačiji način – onako kakav uistinu i jest. Svijet gledamo očima iskrenog i nevinog djeteta koje nije s ove Zemlje što je ujedno i dokaz da to dijete život na Zemlji gleda i doživljava objektivno. Djeca su po rođenju dobra, iskrena, znatiželjna, ali se zbog utjecaja odraslih pokvare i zaborave na dijete u sebi. „Mali princ“ je, dakle, knjiga o prijateljstvu i svemu onome što to prijateljstvo znači.

Pisac u pustinji upoznaje dječaka koji se ponaša čudno s obzirom na situaciju u kojoj se nalazi, ne odgovara na pitanja i nikad nije gladan ni žedan. Taj dječak će pokazati piscu da razmišlja na potpuno krivi način. Pisac će kroz priču o dječakovom putovanju naučiti što je prijateljstvo, što je ljubav, ali i kako prevladati usamljenost.

Mali princ posjećuje razne planete na kojima žive ti „čudni“ odrasli ljudi, kao npr. kralj, čovjek koji misli da posjeduje i zvijezde... svatko, zapravo, ima svoj svijet, svoj planet. Na tom planetu živi i ponaša se onako kako je naučen i kako smatra da bi trebao. Ti su planeti nevidljivi, pa čak i kad živimo s drugima na istom planetu, može se dogoditi da su nam percepcije potpuno različite kao što je bio slučaj s malim princem i ružom. Za pravo prijateljstvo i ljubav moramo naučiti dijeliti svoj planet s drugima.

Cijelo je djelo prožeto mnoštvom mudrih izreka koje su niti vodilje u procesu odrastanja. Meni najdraža izreka jest da o ljudima ne trebamo suditi po izgledu već po njihovim djelima, kao i to da u životu moramo znati cijeniti ljude koje imamo oko sebe. Najvažnija nam je obitelj, ali ništa manje važni nisu nam prijatelji.

Djeca trebaju biti vrlo strpljiva s odraslima.

Mi koji shvaćamo život, mi ne marimo za brojeve.

Puno je teže suditi sebi samome nego drugima. Ako uspiješ sebi dobro suditi, znači da si pravi mudrac.

Moram podnijeti dvije-tri gusjenice, ako želim vidjeti leptire.

Pitam se ne svijetle li zvijezde radi toga da bi svatko od nas mogao pronaći svoju.

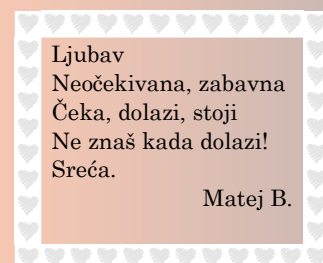
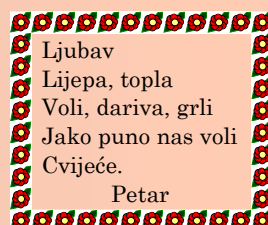
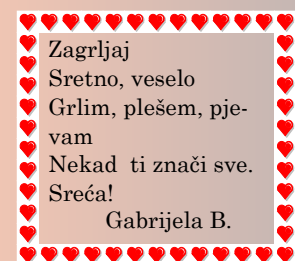
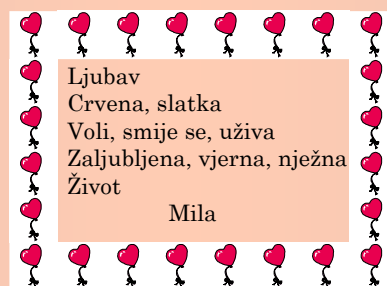
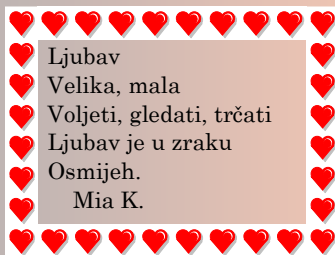
A ljudi nemaju mašte. Ponavljaju što im se kaže.

Valentinovo

14. veljače obilježava se dan ljubavi ili Valentinovo. Naziv Valentinovo potječe od sv. Valentina, svećenika iz 3. stoljeća koji je potajno vjenčavao zaljubljene parove unatoč carevojoj zapovijedi te je za kaznu pogubljen dana 14. veljače.

Ove školske godine pismca nisu toliko uveseljavala učenike kao prethodnih godina. Epidemiološke mjere spriječile su tradicionalnu razmjenu ljubavnih poruka... Ili smo samo zamijenili papir i olovku mobitelom?! Jesu li društvene mreže preuzele i taj dio tradicije?! Zato vas sada častimo predivnim stihovima činkvina prošlogodišnjih petaša, sada šestaša.

Ivana Pintar i Rea Tubić, 6. b

Moj tata

On je osoba koja čvrsto stoji uz mene. On je moj junak.

Moj tata je visok čovjek. Ima okruglasto lice, smeđe oči, pravilan nos i puna usta. Nekad ima bradu, a nekad ne. Šiša se na ćelavo jer baš nema kose. Svi govore da sam mu jako sličan. Većinom nosi trenerke i majice ili traperice i majice. Svaki dan ide na posao, osim vikendom. Trener je nogometa u Bizovcu. Svoje slobodno vrijeme provodi sa mnom. Jako sam vezan za njega. Volim provoditi vrijeme s njim jer je uvijek nasmijan i kad mu je teško. Mama kaže da bi odavno prolupala da nema tate. Cijela moja obitelj, odnosno nas petoro jako smo povezani. On zna svašta raditi i svašta napraviti. Bio je i dragovoljac Domovinskog rata. Ponosan sam što je moj tata branio Hrvatsku.

Da sam mogao birati tatu, uvijek bih izabrao njega. Volim ga najviše na svijetu jer je najbolji. Puno toga me uči i želi da budem dobar čovjek. Nadam se da ga neću nikad razočarati i da ćemo još puno vremena provesti zajedno.

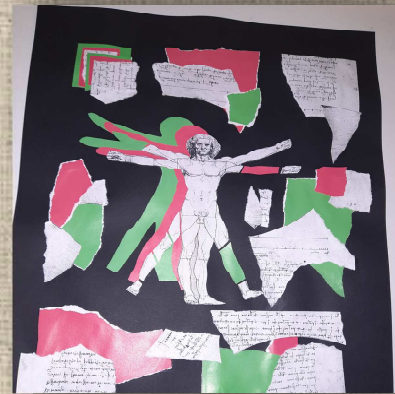
Josip Mađar, 6. a

Stvaralačko izražavanje nakon lektire

Uspješni radovi s natjecanja

Dan škole

Nakon dvije godine stanke napokon smo dočekali Dan škole. Ponovno se vratila ona stara atmosfera kao i prije COVIDA-19. Taj dan smo obilježili 20. svibnja 2022. g.

Veliko uzbuđenje sve nas je pratilo do 15 sati kada je započeo program. Odaziv učenika bio je velik te smo svi zaključili da nam je malo druženja i okupljanja u većem broju, pogotovo nakon posljednje dvije godine, svima dobro došlo.

Temu ovogodišnjeg Dana škole, sport, kao i važnost bavljenja njime, pobliže nam je prikazao školski zbor izborom pjesama sportskog repertoara, pod ravnanjem nastavnika Vladimira Čošića, a svoj talent se nisu ustručavali pokazati ni naši nadareni učenici glazbene škole, Dorian Baban i Hana Tomoković. U svečanom dijelu programa sve okupljene pozdravio je ravnatelj Ante Lovrinčević, a svečanost je uvećao općinski načelnik Srećko Vuković koji je čestitao svima na postignutim uspjesima, a odbojkašima koji su se plasi-

rali na državno natjecanje podijelio priznanja i prigodne poklone. Nakon programa uslijedile su „borbe“ na sportskim terenima. Učenici svih razreda međusobno su zaigrali igru graničar, dok su se nastavnici odvažili na odbojku protiv osmaša, ekipe koja nas je predstavljala na državnom natjecanju. Uz gledatelje i igrače „naoružane“ dobrom voljom uslijedila je jedna odlična utakmica! Premda punoiskusniji, prednost osmaša istopila se u drugom setu. Krajnjim rezultatom 1:1 u setovima svi smo zaključili da odbojkaško znanje nastavnika „nije za baciti“. Ipak, dati sve od sebe jedino je bitno kao i biti zahvalan na ovako korisno iskorištenom i lijepim vremenom ispunjenom danu.

Petra Sudar i Lucija Šarčević, 8. b

Dorian Baban

Hana Tomoković

Jednu pjesmu otpjevala je gošća Laura Kućmac

DAN ŠKOLE

Ravnatelj Ante Lovrinčević, pedagoginja Vesna Žulj i načelnik Srećko Vuković

Revijalna odbojkaška utakmica-učitelji protiv tima s državnog natjecanja

Utakmica je napeta

Nakon prvog seta vode učenici

Konačan rezultat

Graničar - učenici nižih razreda

Igra graničara: 5. i 6. r.

*Svjesna sam toga da sam težak
put od nepunih osam godina
obrazovanja ostavila iza sebe.*

*samo imena urezana u školske
klupe, a nove će se generacije
pitati: tko su bili oni?*

*no vrijeme je proš-
lo brzo kao da si
pucnuo prstima*

Razrednik Mario Fišer i 8.a zajedno s 8. b

Razrednik Marko Teskera i 8. b

Rastanak s osnovnom školom

Nakon osam godina provedenih u osnovnoj školi došlo je vrijeme za rastanak.

Kao i u svakom životnom razdoblju, tako je i u mojim školskim godinama bilo uspona i padova. Osnovnu školu pamtit ću po vrlo dragim i bitnim osobama. U školi sam upoznala puno novih prijatelja s kojima se nadam druženju i u budućnosti. Kao i kod svih, bilo je odličnih, no i lošijih ocjena. Sa svojim razredom proživjela sam mnogo lijepih i zabavnih trenutaka. Nadam se da ćemo još zabavnih trenutaka stvoriti i na našem posljednjem zajedničkom putovanju. Kada se vratimo, preostaje nam još samo dva dana do kraja školske godine, dva naša posljednja dana u ovoj školi! Kada sam tek došla u 5. razred, gledala sam tadašnje osmaše i razmišljala za koliko ću godina ja biti na njihovom mjestu, no vrijeme je prošlo brzo kao da si pucnuo prstima i, evo me, završavam 8. razred osnovne škole. Svoje želje za srednju školu imam i nadam se da ću ih uspjeti ostvariti.

Lara Franjić, 8. b

Rastanak s osnovnom školom

Još dvadeset i nešto dana i kraj je ovom putovanju koje je trajalo osam godina i kao da je jučer počelo.

Kao da sam se još jučer radovala kupovanju svoje prve školske torbe i s iščekivanjem odbrojavala dane do početka školske godine. I dalje se moram podsjećati da sam osmi razred i da su ovo moji posljednji dani u ovoj školi, da više ništa neće biti isto. Jer ipak, svatko od nas sljedeću školsku godinu započet će na nekom sasvim drugačijem mjestu, s nekim potpuno drugačijim ljudima. Ali to se zove život i mi se moramo znati suočiti s njim. Iako me je strah svega što me čeka u budućnosti, spremna sam za nove avanture u životu jer znam da će iza mene ostati mnogo lijepih uspomena, poput izleta u Krapinu, i puno prijatelja za cijeli život. Zato se još više radujem nadolazećem izletu u Šibenik jer znam da će to biti nezaboravna četiri dana mog života provedena s najluđim i najboljim osmim „a“ i „b“ razredom ove generacije.

Lucija Šarčević, 8. b

...U ovom razdoblju stekli smo razna iskustva, raznih uspjeha i neuspjeha. Bilo je uspona i padova, pobjeda i poraza. U školi smo naučili pisati, čitati, neki čak i razumno govoriti. Imali smo krasne učitelje koji su nam uvijek bili podrška, potpora, čak su i poklanjali ocjene kad je zatrebalo... Svi smo imali nešto protiv nekoga od njih, a sada, kad bolje pogledam na stvari, pričali smo gluposti. Hvala im na njihovoj dobroti i trudu da nas ipak nešto nauče. Vjerujem da ćemo im nedostajati jer smo bili jedinstvena generacija...

Luka Dedić, 8. b

Rastanak sa osnovnom školom

Svibanj je osvanuo u punom sjaju i grabi krupnim koracima prema lipnju. Preostalo je još dva deset i nešto dana do kraja školske godine, upisi u srednju školu već su iza ugla.

Osmiši su svakodnevno izloženi stresu oko zaključnih ocjena koje su potrebne za upis u srednju školu, dok se oni samo nostalgичno osvrću natrag tragajući za lijepim razrednim uspomena. Razredne prijatelje gledam kao drugu obitelj i motivirajuće osobe koje su uspjele i u najstresnijim trenutcima biti optimisti. Svjesna sam toga da sam težak put od nepunih osam godina obrazovanja ostavila iza sebe. Svaki put kad sam pošteno „ugrijala stolicu“ sad će se, čini se, isplatiti jer se pred nas postavlja cilj da sve dosad naučeno znanje ujedini u jednu cjelinu koju ćemo nadograđivati u srednjoj školi dok će za samo par tjedana školsko zvono i milijuni šarenih papirića koji će poletjeti s najvišeg kata škole taj kraj i obilježiti.

Polazak u srednju školu nosi brojne izazove, ali na nama je da uzdignemo glavu i samouvjerenost ih prihvatimo. Moja poruka za sve osmaše i one koji će to tek postati je: „Uvijek budite optimistični i vjerujte u sebe u svim trenutcima života!“

Petra Sudar, 8. b

Zadnji pozdravi

Ovo je odlazak, nema povratka, ovih osam godina provedenih ovdje pamtit ću do kraja života, ne samo ja nego svi moji prijatelji, pa i oni koji to nisu. Znam da možda nisam najdraža učenica svojim nastavnicima, a ni ostalim učenicima, no jednog ću dana pričati o tome kroz smijeh. Svjesna sam da u ovoj školi neće ostati ništa od nas, samo imena urezana u školske klupe, a nove će se generacije pitati: tko su bili oni? Tko smo bili mi, tko smo mi sada, to će znati samo zidovi ove škole, oni su nas promatrali svih osam godina, čuvaju svaku našu tajnu. Sjećam se još svega, kao da je bilo jučer. Prve ljubavi, kad smo jedva čekali doći u školu samo zbog jedne osobe, a onda među tolikim pogledima tražiš samo te jedne oči za kojima ti je srce toliko zaigralo, igra lovice na hodnicima bila je glavna atrakcija nakon školskog zvona, onaj najbrži uvijek bi bio prvi koji bi lovio.

Ella Karjaković, 8. b

OHOLICA

NEK ČOVJEK NAKUPIO SUTARA U SUMI,
PRTI IAH I ODNESE U GRAD NA PRODAJU.

ČUVAJ SE,
ČUVAJ SE!

NEK OHOLICA NIJE SE HTIO MAKNUTI S PUTA.

JEDNA MU SE GRANA ZAKACI ZA KAPUT.

OHOLICA JE RAZLJUTI, TUŽI ČOVJEKA SUDU I
ZATRAŽI NAPLATU ŠTETE.

OHOLICA 1.dio

OHOLICA 2 dio

